

ADAM SZUSTAK, OP

o siestej ráno

Predkávový pandovo-filozoficko-humoristicko-filmový
MOTIVAČNÝ DENNÍK

DUPNI!

The Rock

Dobry deň, dobry deň! Je prvý január a začíname naše spoločné prebúdzanie sa k životu a konaniu. Začneme mocným citátom, lebo sa mi zdá, že naše duše môžu na začiatku roka vyzeráť tak trochu ako vystrašené dieťa. Hoci je krásne, nevinné a Bohom fantasticky stvorené, zároveň ho preniká strach pred všelijakými ťažkosťami, zlom tohto sveta. Ale tiež pred diablom a jeho nástrahami. Autorom tohto jasného, aj keď trochu nekultúrneho citátu je Dwayne Johnson, herec a zápasník, známy napríklad z filmu *Rýchlo a zbesilo* (od 4. pokračovania), postava, ktorú mám veľmi rád. Jeho myšlienka na dnes znie:

**„BUĎ TAKÝM ČLOVEKOM, ŽE KEĎ RÁNO
VSTÁVAŠ A TVOJA NOHA SA DOTKNE PODLAHY,
DIABOL V PEKLE HOVORÍ: ‚EJHA, ... VSTAL!‘“**

Takýmto citátom vyrazíme prudko a s poriadnym dupotom do nového roka. Nesmieme sa báť diabla ani toho, čo chce urobiť v našom živote. Najbližší rok bude určite mnoho vecí, ktoré sa nám zlý bude snažiť pokaziť. Bude prichádzať a tisícmi spôsobmi sa bude pokúšať skomplikovať nám život, urobiť nás nešťastnými, tak nás dopliesť, aby sme nemali lásku, kamarátov, svaťosť a nijaké dobro. A okrem toho my sami toho veľa pokazíme. Preto najdôležitejšia vec, ktorú musíme na začiatku roka urobiť, je prestať sa báť. Neznášam zmýšľanie, ktoré sa, žiaľ, niekedy objavuje aj medzi kresťanmi a ktoré všade vidí ohrozenie a konanie zlého. Samozrejme, viem, že existujú reálne nebezpečenstvá a nástrahy zlého, ale nesmieme žiť v neustálom strachu. Zlo a každé ohrozenie treba pomenovať, treba ho poznať, ale treba tiež prestať sa ich báť.

Preto vstaň a dupni nohou, pretože tak vstávajú Božie deti. Deti Boha sa neboja zla, diabla ani hriechu. Musíme sa dnes presvedčiť, že sme deťmi Boha, a potom si presvedčivo povedať: „Nebojím sa!“ Takto začneme rok – mocným dupnutím nohou o zem. Dupnutím, ktoré nevyplýva z dôvery v seba, z pýchy, prehnanej ambície či presvedčenia o svojej výnimočnosti, ale z toho, že máme za Otca Boha, ktorý je silnejší ako každé zlo, ktorý všetko dokáže a pre ktorého diabol nie je protivníkom. Vstaň dnes a dupni nohou, nech sa celé peklo vyľaká.

2. január
#002
deň v roku

NÁVRAT PANDY

PanDa

V knihe *#ešte5minút* sa objavila pre mňa veľmi dôležitá postava – panda, nežne nazývaná pandička. Spolu s ňou otvárame hneď druhý deň nového roka sériu biblických citátov v tejto knihe. Citátov súvisiacich s pandou natoľko, že v každom z nich sa bude dosť netypickým spôsobom objavovať.

V Číne, ktorá je domovom pánd, existuje zamestnanie spočívajúce v objímaní pánd. Keď som o tom kedysi čítal, hneď som si pomyslel, že to je práca pre mňa. Myslím si, že profesionálne objímanie pánd je geniálnym obrazom toho, kto je Boh. Celý čas sa zaoberá

objímaním pánd, čiže nás, každý deň sa o nás stará. Pán nám dáva všetko, čo potrebujeme.

Myšlienka na dnes je citát z *Prvej knihy Samuelovej*, kde sa opisuje udalosť z dejín Izraela, keď ku kňazovi Helimu prichádzajú rodičia Samuela, chlapca, ktorý je zasvätený službe v chráme. Pripomeňme si, že Samuel bol veľmi očakávaný, vytúžené dieťa, lebo rodičia mali veľký problém počať ho. Hneď, ako ho matka prestala dojčiť, odovzdali ho do chrámu. Keď Samuelovi rodičia prichádzajú k Helimu, u ktorého sa Samuel učí, počujú z úst kňaza veľmi peknú vetu, či skôr nádherný prísľub:

**„NECH TI DÁ PÁN POTOMSTVO Z TEJTO ŽENY
NAMIESTO DARU, KTORÝ SI VENOVAL PÁNOVI!“
(1 SAM 2, 20).**

Nech ti Pán dá. Keď sa človek obetuje Bohu, keď sa zverí do jeho rúk, keď dovolí, aby všetko, čo je jeho, dokonca aj to najcennejšie (a niekým takým bol aj vytúžený syn Samuel) patrilo Bohu, tak Boh dá všetko. Nie preto, že u Boha platí zásada „niečo za niečo“, ale preto, že to Bohu otvára cestu do nášho života. Keby sme nazreli do *Prvej knihy Samuelovej*, uvideli by sme, že čoskoro po tejto udalosti sa Elkánovi a jeho žene narodilo päť detí. Tak veľmi dlho čakali na to jedno, a keď ho darovali Pánovi, keď mu zverili to, čo mali najcennejšie, Boh im dal hneď troch chlapcov a dve dievčatá.

Povzbudenie na dnes sa preto týka toho, aby sme sa darovali Bohu, lebo Pán nám dá všetko, čo potrebujeme. On je každý deň vždy pripravený dávať. Skutočne ti chce dať všetko, ale potrebuje, aby si si otvoril srdce na prebývanie s ním, aby si mu dal to, čo máš najcennejšie. Viem, v našej hlave sa objavuje strach, že tak stratíme najlepšie veci. Ak však všetko stratíme pre neho, on nám dá to, čo sme stratili, stonásobne.

Dnes je tretí deň nového roka a ďalej roztáčame stroj nášho života, aby naplno pracoval podporovaný Duchom Svätým. Myšlienka na dnes znie:

**„NEMUSÍŠ BYŤ VEĽKÝ, ABY SI ZAČAL,
ALE MUSÍŠ ZAČAŤ, ABY SI SA VEĽKÝM STAL.“**

Autorom týchto slov je istý Zig Ziglar, americký spisovateľ, pastor a kresťanský rečník, pochádzajúci z Texasu, ktorý pred niekoľkými rokmi zomrel. Ako vidieť, citát je založený na istej hre slov, ktorú sme ako východiskový bod pre svoj postoj prijali mnohí, keď niekedy hovoríme: „Naozaj nemám schopnosti a chýba mi veľa potrebných vecí, aby som v sebe niečo zmenil či uskutočnil veľké diela.“ Ten citát zas ukazuje, že na to, aby sme niečo začali robiť, nepotrebujeme byť presvedčení, že sme majstri sveta. Keby som začal robiť len to, o čom som presvedčený, že sa mi to podarí a že to dokážem robiť, tak by som pravdepodobne nikdy nevyšiel z domu a ani prstom nepohol. Tento citát hovorí niečo veľmi jednoduché: jediné, čo potrebuješ, je začať.

Keď už spolu robíme tento nový rok, stojí za to dnes porozmýšľať, či sú nejaké veci, ktoré v tomto roku plánuješ urobiť. Veci, o ktorých si už dávno myslíš: „Konečne sa do toho pustím.“ Určite ich je veľa. Je jasné, že spolu s plánmi a túžbami nás prepadne pochybnosti typu: „Nezvládnem to, veď som to už skúsil“ alebo: „Podmienky, v ktorých žijem, v ktorých som sa ocitol, sú na to nedostatočné“ atď. Som si stopercentne istý, že všetky znechutenia, osobitne tie, ktoré útočia na našu hodnotu, pochádzajú od zlého.

Každý rok v januári mám veľké plány, vonkajšie i vnútorné. Priznávam sa, že som už unavený malosťou toho, čo som urobil doteraz. A zároveň mám v hlave myšlienku: „Adam, už toľkokrát si to skúsil, znova ťa to prerastie.“ Ale to nič; aj tak chcem začať, lebo našou úlohou je byť veľkými. Nejde však o veľkosť v chápaní tohto sveta, ale v tom význame, v akom o nej hovoril Pán Ježiš: „Vy teda buďte dokonalí, ako je dokonalý váš nebeský Otec“ (Mt 5, 48). V tom chcem byť veľkým, chcem byť na jeho obraz a podobu. Jediné, čo potrebujem, je začať.

Myšlienka dnes bude veľmi klasická, múdra a známa z dejín poľskej literatúry, lebo to budú slová Wislawy Szymborskej:

**„ŽIJEME DLHŠIE, ALE MENEJ DÔSLEDNE
A KRATŠÍMI VETAMI.“**

Treba úprimne priznať, že pani Wislawa bola majstrom vo vyjadrovaní sa o všetkom krátkymi vetami. V jej ústach dokonca aj veľmi strohá myšlienka bola často neobyčajne prenikavým a pravdivým obrazom sveta. Tak je to aj s citátom dokonale opisujúcim svet, v ktorom žijeme. Vďaka pokroku lekárskej vedy a veľmi rýchlemu rozvoju civilizácie môžeme žiť stále dlhšie. A hoci napokon aj tak všetci zomrieme, usilujeme sa urobiť všetko pre to, aby sme žili tak dlho, ako sa len dá. Ukazuje sa však, že dlhý život vôbec neznamená pravdivý život. Pani Wislawa si všimla, že žijeme nedôsledne, krátkymi vetami, čiže vôbec sa neponárame do toho, čo sa deje v danej chvíli.